

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010088
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3218010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

H. Z.,

nar. XX.X.XXXX v L. X. L., trvale bytom L. X. L., K. XXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T/26/2018 zo dňa 16.1.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e podľa § 158 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 500 (päťsto) eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, sa obžalovanému ukladá náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/26/2018 zo dňa 16.1.2019 bol obžalovaný H. Z. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože dňa 15.06.2017 o 09.30 hodine cúval na motorovom vozidle značky O. N., evidenčné číslo L. na parkovisku pri poliklinike na ul. E. E. v L. X. L., pričom nesledoval situáciu za vozidlom a zadnou časťou vozidla narazil do chodkyne C. B., ktorá padla na zem, následkom čoho utrpela poškodená C. B. zmliaždenie hlavy v záhlavnej oblasti, zmliaždenie sedacej oblasti, zmliaždenie ľavého lakťa, zlomenina priečneho výbežku V. bedrového stavca obojstranne, prasklinu krížovej kosti obojstranne, nalomenie kostrče, v dôsledku ktorých zranení bola obmedzená na bežnom spôsobe života 4 týždne tým, že bola obmedzená pri bežných hygienických úkonoch, pohybe a ďalších aktivitách, pričom obvinený porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. h) k § 137 ods. 2 písm. c), písm. s) zákona 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, alkohol u účastníkov zistený nebol.

Bol za to odsúdený podľa 158 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu uložil skúšobnú dobu na 30 mesiacov. Podľa § 61 ods.

1, ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Y. zG., a. s., A.: XXXXXXXXX, J. X, XXX XX L. škodu vo výške 3.058 €. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej C. B., nar. XX.XX.XXXX v L. J. L., trvale bytom R. XXX/XX, L. X. L., škodu vo výške 538,82 €. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú C. B., nar. XX.XX.XXXX v L. J. L., trvale bytom R. XXX/XX, L. X. L. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že si uvedomil svoju vinu a na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. K spáchaniu skutku však nedošlo v dôsledku jeho bezohľadnosti, ale v dôsledku nešťastnej náhody, ktorej asistovala chvíľková nepozornosť obžalovaného, ktorý sa pred cúvacím manévrom síce presvedčil o tom, že sa za vozidlom nenachádza žiadna prekážka ale neskoro zareagoval na to, keď mu do jazdnej dráhy vošla poškodená. Predchádzajúce tresty za riadenie vozidla pod vplyvom alkoholu mali u neho výrazný výchovný efekt, o čom svedčí fakt, že začal úplne abstinovať. Poukazoval tiež na to, že ihneď po udalosti uskutočnil kroky smerujúce k náhrade spôsobenej škody. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu miernejší trest, prípadne peňažný trest a upustí od uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá.

Prokurátor okresnej prokuratúry vo svojom vyjadrení žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, poukázal na jeho predchádzajúce tresty zákazov činnosti viesť motorové vozidlá v súvislosti s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. Nesúhlasil ani s argumentáciou obžalovaného, že sa jedná o nešťastnú náhodu, ktorá sa pri dnešných preplnených parkoviskách môže stať každému vodičovi. Uložený trest považuje za zákonný, dôvodný a spravodlivý. S týmto vyjadrením sa stotožnil aj prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal. Odvolací súd sa však nestotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože v konaní obžalovaného odvolací súd nezhliadol porušenie dôležitej povinnosti tak, ako to vyplýva nielen z obžaloby prokurátora, ale aj zo záverov súdu prvého stupňa. Orgány činné v trestnom konaní ale aj súdy v poslednej dobe skĺzavajú posudzovať takmer každé porušenie ustanovenia zákona o cestnej premávke, kde došlo k následku na živote alebo zdraví, ako porušenie dôležitej povinnosti. Tu je potrebné uviesť, že v predmetnom prípade išlo skutočne o zhodu nešťastných okolností, keď obžalovaný, ktorý sa presvedčil, že za vozidlom sa nikto nenachádza a rozhodol sa cúvať, už nezaregistroval poškodenú, ktorá medzitým za vozidlo prišla. Takéto situácie sú na parkoviskách bežné, avšak vďaka zvukovým signalizáciám, resp. cúvacím kamerám na modernejších vozidlách, sú vodiči schopní kolíziám s chodcami predísť. Na druhej strane aj chodci, ako účastníci cestnej premávky sú povinní v takýchto situáciách, keď sa už nenachádzajú na chodníku, zvýšiť opatrnosť. Vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní, odvolací súd nemohol toto pochybenie napraviť.

Na druhej strane však mal odvolací súd možnosť prihliadnuť na vytýkané pochybenie tým spôsobom, že upraví trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa a ktorý sa vzhľadom na vyššie uvedené závery javí byť skutočne neprimerane prísny. Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste. Keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému uložil podľa § 158 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 500 eur a pre prípad jeho úmyselného

zmarenia uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac. Vzhľadom na okolnosti prípadu nepovažoval odvolací súd za potrebné pôsobiť na prevýchovu obžalovaného ako vodiča aj trestom zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. Výroky o vine a náhrade škody zostali nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.